

Mottó 1

„A hülyeség ellen az istenek is hiába hadakoznak.”

(F. Schiller)

Mottó 2

„Nézőpont kérdése, hogy mi a hülyeség definíciója.”

(Palotás Petra)

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Legelőször a kedves Olvasónak szeretnénk köszönetet mondani, hiszen nélkülük, nélkülük ez a könyv meg sem születhetett volna. Ráadásul egy könyv olvasó nélkül mit sem ér.

Köszönetet szeretnék mondani Dvariecki Bálintnak, a Helma Kiadó ügyvezetőjének, aki annak ellenére, hogy már megint az utolsó utáni pillanatban adtam le a kéziratot, nem küldött el melegebb éghajlatra, csak bele-törődően sóhajtott. Magában – gondolom én – megátkozta a pillanatot, amikor egy ilyen, mindentől elrugaszkodott, megátalkodott némbert sodort az útjába a Sors. Én viszont nagyon jóljártam. Kösz, Bálint! Legközelebb jobban igyekszem. Eskü!

Halihó! Sziasztok!

Ezzel a kis gyűjteménnyel régi adósságomat törleszttem. Merthogy állandó kérés felénk, hogy gyűjtsük már végre össze a gazdi, no meg persze az én hasonlataimat, különleges kifejezéseinket. Nos, számomra mindig első az Olvasó (Második a Ferencváros – by Hofi), úgyhogy most megpróbálom összeszedni – a teljesség igénye nélkül – a legjobban „díjazott” szidalmakat, hasonlatokat. Sőt, le is fordítom „emberi nyelvre”, pontosabban jelezem, hogy normálisék mit érthetnek a kifejezések alatt. Aztán, hogy legyen egy kis kultúra is az irományban, bemutatok néhány olyan szót, ami viszont nem saját találmány, a mai napig használják Balatonban (Heves megye) és környékén. Azt nem gondoljuk, hogy ezért az irományért irodalmi Nobel-díjat zsebelnénk be, de még dicsőséges vállveregetést sem igen fogunk kapni, de ha sikerül vele mosolyt csalni az arcotokra: nekünk már megérte.

Na, nem is szaporítom tovább a szót, jöjjenek akkor azok híres – hírhedt hasonlatok. Már amelyeket eltűr a nyomdafesték.

Mert ha már köpünk, akkor köpjünk aranyat!

Jó szórakozást kíván: Roxi kutya és a gazdi

